

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

președinte –Petru Ursache,
judecătorii –Ghenadie Nicolaev și Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2013 în cauza penală în privința lui

***Bușilă Mihail Ivan**, născut la 21 noiembrie 1987, originar și domiciliat mun. Chișinău, str. Ig. Vieru 3 ap. 74;*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 03.05.2011 – 28.06.2012 (prima instanță)***
- 2. 07.09.2012 – 13.03.2013 (instanța de apel)***
- 3. 12.07.2013 – 18.09.2013 (instanța de recurs)***

Asupra admisibilității recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 28 iunie 2012, ***Bușilă Mihail Ivan*** a fost condamnat în baza art. 220 alin.(1) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 (un) an.

2. În fapt, instanța de fond, pe baza probelor administrate la dosar, a constatat că, Bușilă Mihail la data de 24 februarie 2011, pe la orele 22:00, urmărind scopul îndemnării, determinării și înlesnirii practicării prostituției, aflîndu-se în mun. Chișinău lîngă blocul locativ din str. Ig. Vieru 3, înțelegîndu-se cu Veveriță Inga, în cadrul convorbirilor pe care le-a avut cu aceasta, trezindu-i interesul pentru

practicarea prostituției, a îndemnat-o de a se deplasa la sauna amplasată pe str. Pajurei 32/2, mun. Chișinău pentru a acorda servicii sexuale contra unei remuneri bănești.

În continuarea acțiunilor sale criminale, tot atunci, Bușilă Mihail, cu automobilul de model „Dacia Logan”, cu n/î C MO 749, la volanul căruia se afla cunoscutul său, Berladean Ion, a organizat transportarea lui Veveriță Inga la sauna nominalizată, în prealabil înmînîndu-i o bancnotă de 100 dolari SUA, care însă nu era autentică, dar reprezenta o bancnotă suvenir.

3. Sentința a fost atacată cu apel de procuror, care a solicitat casarea acesteia în partea recalificării acțiunilor în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie declarat culpabil Bușilă Mihail de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal.

În argumentarea apelului, acuzatorul de stat a invocat faptul că, temeiurile primei instanțe privind recalificarea faptei sunt eronate deoarece vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate a fost pe deplin dovedită în cadrul ședinței de judecată, prin declarațiile martorului Cernega Nina și materialele cauzei cercetate în cadrul ședinței de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2013 a fost respins ca nefondat apelul acuzatorului de stat, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a considerat că prima instanță, analizînd cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, just a dedus vinovăția inculpatului Bușilă Mihail Ivan în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, proxenitism, adică, îndemnul, determinarea și înlesnirea practicării prostituției.

5. În recursul ordinar declarat de procuror, invocînd ca temei de declarare a recursului- art. 427 alin.(1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, se solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecători.

În motivarea recursului, recurentul menționează faptul că, instanța de apel a dat o apreciere juridică incorectă probelor și faptelor prezentate și nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care în cumul dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, nu s-a expus asupra tuturor motivelor indicate în apel, nefiind încadrată juridic corect fapta comisă de către inculpat.

La fel, consideră că instanța de apel a emis decizia cu încălcarea cerințelor art. 394 alin. (1) pct. 2) și alin. (3) Cod de procedură penală, fără cercetarea întemeiată și pe deplin a tuturor dovezilor și circumstanțelor cazului prezentate de procuror și fără a indica motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării, precum și calificarea acțiunilor inculpatului de către prima instanță, punînd la baza sentinței doar declarațiile lui Bușilă Mihail.

Totodată, instanța de apel urma să aprecieze critic poziția martorului Cernega Nina, care și-a schimbat declarațiile în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță, ulterior care au fost date citirii în instanța de apel, inducînd în eroare atît organul de urmărire penală, cît și instanțele de fond.

6. Verificând argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, ca vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Procurorul a invocat în recursul ordinar declarat, ca temei pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală.

Conform pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar conform pct. 12) alin. (1) al aceluiași articol, în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Însă, instanța de recurs constată că, textul recursului procurorului nu cuprinde o careva motivare ori argumentare din punct de vedere ale temeiurilor stipulate în pct. 6) și 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Argumentele invocate referitor la procedura de apreciere a probelor, țin de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanțelor de fond.

În fapt, hotărârea contestată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Astfel, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, fapt ce face ca concluziile despre condamnarea lui **Bușilă Mihail** în baza art. 220 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în baza art. 90 Cod penal, pe un termen de probă de 1 an, să fie juste și întemeiate.

În susținerea acestora, instanța de apel a dat o apreciere corectă declarațiilor martorilor Cernega Nina, Veveriță Inga, Berladean Igor, Tonu Roman, Toacă Ghenadie, Berladean Dumitru, Albot Ruslan, ca fiind veridice și în coraborare cu celelalte probe: procesul-verbal de înregistrare a plîngerii din 28 februarie 2011, din care se reține că Veveriță Inga cere tragerea la răspundere persoana care prin înșelăciune i-a transmis o bancnotă de 100 dolari SUA, care s-au stabilit a fi falși la schimbul valutar (vol. 1, f.d.3); procesul-verbal de confruntare din 17 martie 2011 între Veveriță Inga și Tonu Roman, din care se reține că aceasta, a întreținut raport sexual contra plată cu Tonu Roman, fiind convinsă de Bușilă Mihail, care i-a transmis suma de 100 dolari SUA, care însă s-a dovedit a fi nevalabilă (vol. 1, f.d.33-36); procesul-verbal de confruntare din 17 martie 2011, între Veveriță Inga și Bușilă Mihail, din care se reține că, Veveriță Inga a primit suma de 100 dolari SUA de la Bușilă Mihail, care i-a propus să întrețină raport sexual cu Tonu Roman și că Bușilă Mihail nu i-a propus lui Cernega Nina să întrețină raport sexual cu Tonu Roman (vol. 1, f.d.41-43); raportul de testare poligraf, din care rezultă că la întrebările nr. 4, 7 și 9, Veveriță Inga a recunoscut că a întreținut raport sexual cu Tonu Roman contra sumei bănești primită de la Bușilă Mihail (vol.1, f.d.96).

Astfel, sunt corecte argumentele instanței de apel precum că dispoziția art. 220 alin.(2) lit. c) Cod penal, conform căruia i-a fost înaintată învinuirea lui Bușilă Mihail și pentru care recurentul solicită a fi condamnat inculpatul, stabilește

răspunderea penală pentru: *proxenitism, adică îndemnul și determinarea la prostituție, înlesnirea practicării prostituției, acțiuni săvârșite față de două persoane.*

Obiectul juridic al infracțiunii îl formează *relațiile sociale cu privire la moralitatea și neaservirea raporturilor sexuale*, scopul fiind apărarea bunelor moravuri în relațiile de conviețuire socială și asigurarea licită a mijloacelor de existență.

Însă, după cum rezultă din circumstanțele cauzei, constatată de către instanțele de fond, în acțiunile inculpatului există latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 220 alin. (1) Cod penal, și anume: îndemnul, determinarea, înlesnirea prostituției, însă nu s-a demonstrat calificativul „săvârșite față de două sau mai multe persoane”, or, din declarațiile martorului Cernega Nina, în cadrul instanței de apel, s-a stabilit că Veveriță Inga a fost îndemnată de Bușilă Mihail de a întreține raport sexual cu Tonu Roman contra sumei bănești de 100 dolari SUA, care ulterior însă, la schimbul valutar s-a stabilit a fi nevalabilă.

La fel, instanța de apel întemeiat, în baza declarațiilor martorului Cernega Nina a stabilit că ultima „nu a întreținut relații sexuale cu Tonu Roman la îndemnul lui Bușilă Mihail, nu a avut discuții cu acesta referitor la practicarea prostituției și nu a fost remunerată pentru întreținerea raportului sexual. Propunerea de a întreține raport sexual cu Tonu Roman de la bun început a fost a lui Inga Veveriță, iar mai apoi Tonu Roman s-a apropiat personal de ea și ea a acceptat să întrețină raportul sexual cu el”.

Instanța de apel corect a concluzionat asupra faptului că corectarea și reeducarea lui **Bușilă Mihail** este posibilă fără izolarea lui de societate și că nu exista temei de a casa sentința în ce privește individualizarea pedepsei, deoarece s-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75-76 Cod penal, ținându-se seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, comiterea unei infracțiuni mai puțin grave și personalității inculpatului.

În asemenea condiții, recursul procurorului urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. Din aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2013 în cauza penală în privința lui **Bușilă Mihail**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 octombrie 2013.

Președinte
(semnătura)
Petru Ursache

Judecător
(semnătura)
Ghenadie Nicolaev

Judecător
(semnătura)
Vladimir Timofti

**Copia corespunde originalului
Judecător:**

Ghenadie Nicolaev

